

*Nəzakət
Məmmədli*

MƏN ZABİT ANASIYAM!

Milli Ordumuzun zabiti oğlum Ramilə

Beşiyini asmışam, gözümtək qorumuşam,
Yuxusuz gecələri gündüzlərə qatmışam.
Şirin-şəkər balama həzin layla çalmışam,
Beşiyimə, laylama, övladıma bağliyam,
Mən zabit anasıyam!

Şükür, sənin yanında alnım açıqdır, Vətən.
Bir cəsür, bir qəhrəman oğul böyütmüşəm mən.
Bir qarış torpaq üçün canını fəda edən,
Bayrağına, himnina, şərəfinə and içən
Zabit anasıyam mən!

Rahat yuxu yatmıram, çünki düşmən yatmayıb.
Hələ çox "arzusu" var, arzusuna çatmayıb.
Bəxti yatmış dərdləri bir kimsə oymatmayıb.
Düşmənin arzusunu gözlərində öldürən
Zabit anasıyam mən!

Dağlarımın başında buludlarım ağlayır,
Dili batmış o yetim bulaqlarım ağlayır.
İçimdə qəzəb, nifrət çaylar kimi çağlayır,
Məni bu intiqama, bu qisasa səsləyən
Zabit anasıyam mən!

Düşməne "göz dağı" san, gücüksən, qüvvətsizsən.
Ürəyimin təpəri, gərəyim, köməyimsən.
Vətənin "dar günü"ndə səsinə hay verənsən,
Bu torpağa, bu elə, bu Vətənə bağlısan.
Səni Vətənə verdim,
Sən Vətənin oğlusan!

QARABAĞ

Elə bil səngərtək qazılıb sinəm,
Qəlbimdə duyğular barıt qoxulu.
Uğrunda ölməyə hazıram, Vətən,
Hər misram döyüşən bir əsgər yolu.

Ruhu qan ağlayır Molla Pənahın,
Şuşanın ağrısı qəbrindən keçir.
Pozulub dünyanın haqq tərəzisi,
Ümid qara daşın səbrindən keçir.

Əsgərdən başlanır Vətən duyğusu, Harda əsgər varsa orda Vətən var

Dillərdə üşüyür "Qarabağ" sözü,
Böyük Pənah xanın ruhu göynəyir.
Qəbrinə söykənib qoca Vidadi,
Ağlaya-ağlaya bayatı deyir.

Kəsərdən düşübdü qeyrət qılıncı,
Sonuncu ümidin solur nəfəsi.
"Sənsiz" buz bağlayıb dodaqlarında,
Həsrətdən üşüyür Bülbülün səsi.

Dərdinə qısılib çəkir içini
Bu yalçın qayalar, mamırlı daşlar.
Torpağın, ağacın, otun içindən
Həmişə bir həsrət çıxırı başlar.

Şuşanın, Laçının acı nisgili
Millətin köksündə xəncərdi, xəncər.
Həsrət dağlarına dirsəklənərək
Qərbi taleyinə baxır Kəlbəcər.

Boylanır yaddaşın binələrindən,
Bir ovuc bayatı, bir yarpaq ağı.
Vətən ağrısını duymayan ömrü
Heç vədə isitməz Vətən torpağı.

VƏTƏN

Dünyaya açılan qapımsan mənim,
Ruhumun, könümün gözüsən, Vətən.
Mayası səndədir müqəddəsliyin,
İlahi qüdrətin özüsən, Vətən.

Qəlbimin işığı, gözümün nuru,
Uludan ulusan, ucadan uca.
Səlim qollarımı boynuna, Vətən,
Səni misra-misra öpüm doyunca.

Zirvələr söz açır ucalığından,
Dərələr şahiddir dərinliyinə.
Sənin bərkətli, barlı torpağın,
Geniş sərhədləri geyib əyninə.

Hünər dünyasına güzgülü sanki.
Ömür kitabının hər səhifəsi.
Hər bir qarışında duyulur, Vətən.
Zamanın addımı, tarixin səsi.

Ulu əcdadların daşlaşan ömrü,
Boylanır Laçının qayalarından.

Hər daşda bir igid nərəsi yatır,
Qan damır tarixin yaralarından.

Ellərin arzusu qanadlanaraq,
Süzəcək səmada bir gün quş təkin.
Şərəflə qorunan yurd yerlərində,
Ruhu gülümsəyir ulu Babəkin.

Taleyindən keçən qərinələrin,
Alnını bəzəyir ərən imzası.
Sənin qüdrətinə qoşa qanaddır,
Xətai qılıncı, Ələsgər sazi.

Ana laylasından həmir alıbdı,
Ürəkdə alxan qeyrət ocağı.
Doğmalığ ətirli hər qarış torpaq,
Ana qucağıdır, ana qucağı.

Oğul qeyrətini əyninə geyən
Canlı səngərlərin mübarək, Vətən.
İlahi sevgilə yağrulubdusa,
Hər duyğu-Vətəndi, hər ürək - Vətən.

Dərbənd qalasından Təbrizə qədər,
Uzanan bu yurdu səsi içimdə.
Mənim Şah babamın, Şah Xətəinin,
Əbədi harayı, ərzi içimdə.

Hər bahar gələndə sızıldayacaq
Qırılmış budağın qönçə ağrısı.
Bilirəm qəlbimdə heç uyumadı
Zəngəzur həsrəti, Göyçə ağrısı.

Ana laylasına hopan məhəbbət
Sənin tərəvətin, ətirindi, Vətən.
Millətin ruhunda, elin dilində,
Daim əzizlənen xətrindi, Vətən.

Ömrünə güzgülüdür oğul qeyrəti,
Cürət qanad açıb hər qarışında.
Vətən əsgərinin məhəbbətindən,
Üzündə sevgi var dağın, daşın da.

Sənin qeyrətini çəkən oğullar
Ulu qüdrətini duyur dərinədən.
Durub keşiyində igid ərənlər,
Qeyrət ətəri gəlir səngərlərindən.

Çırağa bənzəyir Vətən torpağı,
Hər əsgər ürəyi pərvanəsidir.
Bu doğma yurdu qeyrət nəğməsi,
Vətən əsgərinin addım səsidir.

Əsgər baxışları sevgilə öpür
Vətən torpağını təberrük kimi.
Yurdu bədnəzərdən qorusun deyə
Dolanır başına üzərrik kimi.

Əsgərin gözündə güzgülənir, bax,
Məşə də, dəniz də, dərə də, düz də.
Sərib gözlərinin yuxusunu o
Körpələr uyuyan beşiklər üstə.

Qartal baxışından həmir alıbdır
Quşqonmaz qayalar, mamırlı daşlar.
Torpağın, ağacın, otun içindən
Hər gün bir əsgərin çıxırı başlar.

Böyük məhəbbətlə səngərdə durub,
Qəhrəmanlıq axır damarlarında.
Vətən qeyrətini əyninə geyib
Yayın bürküsündə, qışın qarında.

Onun qətiyyətli addım səsinə
Açıb yaxasını hünər yolları,
Qəlbində alxan Vətən sevgisi
Əridir üstünə ələnen qarı.

Vətən əsgərinin kirpiklərindən
Gecə ulduz-ulduz asır özünü.
Tətikdə dayanan barmağı üstə
Alagöz səhərlər acır gözünü.

Ömrünün-gününün hər məqamında
O, yurdu düşündü, Vətəni andı.
Qəlbində şərəflə dalğalanır, bax,
Vətən torpağına sədaqət andı.

Böyük dastanlara sığışan deyil
Vətən əsgərinin Vətən alqışı.
Hər daşı, qayanı çiçək sanaraq
Kəpənəklər kimi qonur baxışı.

Durub keşiyində müqəddəsliyin,
Böyük amalıyla müqəddəsdür O.
Ulu babaların ruhundan qopan
Canlı bir harayıdır, ulu səsdür O.

Bu səsin qanımızın səsidir, qardaş,
Haqqın dan yerindən yol gəlir bu səsin.
Hünər bayrağıtək, qeyrət himnitək,
Vətən göylərinə yüksəlir bu səsin.

Bu səsin işığı, bu səsin nuru,
Gün kimi ələnir yurdu başına.

Bu səsin qılıncı, ovxarlı qılınc,
Qurşa, yurd uğrunda, yurd savaşına.

Bu səslə durulur Vətən suları,
Bu səsdən ər oğlu bir Mən görünür.
Bu səsin gündəyən, günbatanımdır,
Bu səsdən bir böyük Vətən görünür.

Hər əsgər Vətənin bir məğrur səsi,
Hər səsin müqəddəs bir sərhəddi var.
Vətənin sərhədsiz səsidir, dostum,
Vətən qeyrətini çəkən oğullar.

Əsgərdən başlanır Vətən duyğusu,
Harda əsgər varsa orda Vətən var.
Əsgər addımını laylatək duyur,
Torpağın altında şəhid yatanlar.

SƏNGƏR

Haqqın dərgahında ulu mizandı,
Haqq ilə nahaqqın arası - səngər.
Vətən, yurd uğrunda döyüşənlərin
Köksündən aldığı yarası - səngər.

Qopuzu bağrına basmış Dədənin,
Torpaq ətəri verən sözüdü - səngər.
Qələbə nəfəsli ümidlərimin
Ürəkdə alxan közüdü - səngər.

Ana namusudur, bacı isməti,
Ərən babaların papağı - səngər.
Savaşda gözünü yuman şəhidin,
Sonuncu mənzili, otağı - səngər.

Söykən bu qarşı dağlara,
Burda hər daş, qaya - səngər.
Şəhid qanı axan yurdda,
Hər pıçıltı, qıyya - səngər.

Yoldu dərdin ayazında,
Teldi Ələsgər sazında.
Ərən ömrün qapısında
Bənzər ilə, aya səngər.

Həm bacıdı, həm də ana,
Qolu boynuna dolana.
Vətənə səngər olana,
Dönüb haqqı-saya səngər.

